

# MÁR NINCS VELETEK

*Dévényi Erika*

(Azoknak ajánlva, akik "elvesztettek" valakit szeretteik közül)

Már nincs veletek - testi valójában  
De szelleme örök, most is itt van

Emlék

A kezünkben még mindig ott az akarat  
Hogy nyúljon felé a simogató mozdulat  
De nem érzük el, hisz a test már nincs velünk  
Ürességet mégsem érezhet kezünk

A szeretet, melyet maga után itt hagyott  
Oly szilárd, mint várfal, melyet alkotott  
De nem bevehetetlen erőd, mit létrehozott  
Mellé virágokkal díszített függőhidat is hagyott

Csak akarat kell, hogy felmásszunk rajta  
S csodát láthatunk az emlékekhez jutva  
Napsugár világít meg mindent odabent  
Amelyet Ő békeességéből teremtett

Az ember úgy érzi, itt van utunk vége  
Valami vonz, marasztal, egy végtelen béke  
Bezár ez az érzés, de nem gúzsba köt  
Csak tisztán érzed, hogy a szeretet örök

De megszólít egy hang, dolgod van még, menj!  
Isten szeretete veled van, kelj fel!  
A világ hív, még tenned kell mi rád vár  
De bármit teszel, gondolj mindig rám

Tudjuk, az a hely, ahová örökre költözött  
Ahol hófehér ruhába öltözött  
Ott nincs több gond, nincs fájdalom  
Csak Isten békéje s a nyugalom

Mégis az emlékezés könnyei bukkannak elő  
De a szívben ott van a végtelen erő  
Melyet Ő is őrzött mindig szüntelen  
S Ő sem akarná, hogy rajta lakat legyen

A könnyeink akkor édes vízzé válnak  
Magával sodorja mindazt, ami bánat  
S halljuk a hangját, ahogy azt kéri tőlünk  
Legyen az Ő szeretete minden ölelésünk

**Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)**